

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro}. 13.

W BRZODĘ DNIA 13. LUTEGO 1799.

Z Paryża d. 22. Stycznia.

Słychać znowu, że przed Kapuą stoczona była bitwa, w której Neapolitańczycy do cofnienia się i ustąpienia z Kapui przymuszeni byli. Woyska nasze (dodają) miały już wnieść do Neapolu, lecz do dzisiejszego dnia nic jeszcze dyrektoryat w tey mierze nie oznaymił.

Jenerał Berthier przybył z Ludwikiem Buonaparte z Egiptu do Korsyki, i ma się z dyrektoryatem w zględem Egiptu umówić. Powróciło także z tamtąd 17 Francuzkich uczonych. — Wczorayszy Dziennik Publiciste mowi: Obywatel Lamarque powróci w krotce z niższej Saxonii do Paryża.

Dyrektorvat postanowił już, iż te o soby i dóre się wyprowadzeniu poddały i w słabym zostają zdrowiu, tym czasowo na wyspę Oleron wywiezione bydź mają. — Po tęgim mrozie, któryśmy tu prawie przez miesiąc mieli, zaczena dziś taieć. — Angielski konsul i Neapolitański agent znajdną się jeszcze w Geoui, ale iako

partykularni. Herby musieli zdiąć z swych domow. Włożone embargo w porcie Genueńskim, dla złapania Neapolitańskich okrętow zostało znowu zdięte.

Dwor Hiszpński miał już na usilne żądanie Francuzkiego rządu zezwolić, że 50,000 woyska Francuzkiego przez kraj Hiszpński, dla zawoiowania i zdobycia Portugalii przechodzić będzie.

Tutejsze pisma zamykają w sobie znowu niektóre urzędowe rapporta jen: Buonaparte z Kairu pod d. 17 paźdz: o zasztłych w Egipcie bitwach przed wybuchłą dnia 21 października w Kairze insurrekcyą.

Pierwsza zasztła d. 15 sierpnia przy Menouf w Delta, gdy jenerał Fugiers przez tę wieś do Mohalle-el Keber, stolicy Garbie, przechodził. Mieszkańcy tey wsi nie chcieli go przepuścić; on pobit ich i opanował to miejsce. Dnia 17 września, w czasie gdy jenerał Damas rekognoskował kanał Aschmund i podbił nieposłuszne wsie, był od Arabow atakowanym, których on rozproszył. Trzecia bitwa zasztła

przy wsi Bonde, gdzie Arabowie okryci wylewem Nilu, mieli się za niezwykłymi i wszystkie okolice niespokojnymi czynili. Dnia 28 września byli od jenerałów Murat i Lanus atakowanymi, pobitemi i z stratą 200 ludzi na 5 mil ściganymi. Francuzi zdobyli konie, wielbłądy i wszystkie bagaże Arabów.

Jenerał Desaix stoczył daleko ważniejszą bitwę z Murad Beiem w wyższym Egipcie, o których jest taki raport:

Jenerał Desaix wyjechał z Kairu d. 25 sierpnia dla pomknięcia się do wyższego Egiptu na flottyli od dwóch pułgaler iszecieju pocatowych statków. Popłynął Nilem, a przybywszy do Benesuefs d. 31 wysiadł na ląd, i po nagłym marszu przybył do Fehenesé miasta nad kanałem Józefa od Murad Bey już opuszczonego: znalazł tam 14 statków, z bagażami, namiotami i czterema armatami. Dnia 7 września popłynął dalej Nilem, i przybył do Assiout (Sint) d. 15 o 100 mil przeszło położonego od Kairu, ścigając zawsze flottyllę Beia, która szukała schronienia aż w okolicach kataraktowych. — D. 17 powrócił do uścia kanału Józefa; d. 3 października, po nader przykrey żegludze, stanął w Fehenesé. D. 5 i 6 października odprawił z nieprzyjacielem kilka małych u-tarczek, które były wstępem do znakomitego zwycięstwa pod Sediman. — Bitwa pod Sediman. D. 7 października równo ze dniem nasza dywizya już była uszykowana przed armią Murad Beia, złożoną z 7000 jazdy po większej części Arabskiej i z jednego oddziału piechoty, która pilnowała szanów Sedymańskich 4 armatami broniących. Gdy z naszej strony po-

trzebne do spotkania się czyniono przygotowania. Mammeluki, zostając nieścisli czas w niepewności, coby im czynić należało, postanowili nakoniec uderzyć na nas; iakoż z największą odwagą, krzyżąc niesłychanie rzucili się na nasze szeregi, od których z nieustraszoną męstwem byli przyjęci. Strzelcy z pułbrygady nie razili nieprzyjaciela, aż gdy był o 10 kroków od nich odległy, po czym nadstawili swoje bagnety. Co było tylko ludzi walczących w tej kawalerji, wszyscy zgineli od miecza, zostawiając swoje siekiery i inną broń na placu bitwy. Suwali się na brzuchach po ziemi, aby uniknąć naszych bagnetów i ranić w nogi naszych żołnierzy. Lecz to wszystko było nadaremno; przymuszeni byli uciekać, a nasi posuwali się tym czasem ku Sediman, nieważając na cztero armatny ich ogień, i przyszło znowu do strzelania z ręcznej broni, po czym w krotce zdobyliśmy wszystkie szan-ce, armaty i bagaże: w armii Murada dwóch Bejów jest rannych i dwóch zabitych, tudzież 400 ludzi najwyborniejszego wojska zostało na placu. Nasza strata tak w zabitych iako i rannych 36 ludzi wynosi.

Gazety Paryżkie jeszcze zawierają w sobie list z Alexandryi pod d. 9 listopada z nowymi szczegółami o insurrekcyi w Kairze. Umieszczamy niektóre z niego wypisy: "Niespodziewałem się wyjeżdżając z Paryża, ażeby mogło zayść takie zdarzenie, któreby przerwać mogło wszelką komunikacyą między Francją i tą nową osadą. Pisałem przez wszystkie okręty które wychodziły z tego portu, lecz nie wiem czy moje listy docho-

dzą od czasu zniszczenia naszej floty i oblężenia stanowiska Alexandryjskiego przez Anglików. Od 15 dni Moskale i Turcy pokazali się wraz z nimi przed portem. D. 15 wieczorem jeden z braci jenerała Buonaparte wysłany został do Francyi z wiadomościami i chorągwiemi wziętymi w bitwach do tego czasu stoczonych. Dziś lub jutro inny statek wysłany będzie do rządu. Ja z mojej strony donoszę ci niektóre szczegóły. Wiadomo ci z jaką bystrością zdobyliśmy Egipt, ile wytrzymałszy trudów. — Tym czasem Turcy zdziwieni naszym wtargnięciem, i raczej zwyciężeni niżeli podbici, nie mogą się przyzwyczaić do przyięcia prawa od tych, których oni nazywają niewiernymi, mianowicie jak się dowiedzieli o wypowiedzeniu wojny przez Portę Ottomańską. Szczęściem iż ten narod pomieszany jest z Grekami, Żydami, Koptami, Frankami, przez co wzajemna nieufność osłabia ich przedsięwzięcia, iakie układają w swoich meczetach, do których nikt nie ma przystępu. Potrafili iednak w Kairze uskutecznić dnia 21 października bunt przez dwa dni trwający. Liczba poległych buntowników wynosi do 2 lub 3 tysięcy ludzi. Nam zaś zabili około 200 między, któremi jenerał Dupuis, który kommanderował w Kairze, i wielu innych inżynierów, otoczonych w domu j-n: Caffergli Dufalga, który się tam w ten czas nie znajdował. Uczni artyści dla odległego swego mieszkania nie doznali żadnego ataku. Grecy nie łączyli się z buntownikami, owszem w kilkaset wzięli się do broni przeciwko Turkom, i dzielnie wraz z nami walczyli. Jest rzeczą godną uwagi, iż w dzień tego buntu zabiano Francuzów płynących prawą od-

nożą Nilu, iż wszczęły się zaburzenia w niższym Egipcie, iż Anglicy, Moskale i Turcy złączeni usiłowali atakować Alexandryę; lecz czuyność garnizonu i uzbrowienie Francuzów wszystkiemu zapobiegło. Dniem przed wszczętym buntem wyjechałem z Kairu. Nasza karawana przechodząc stępy od Rozety aż do Abukir, była napastowana od Arabów Beduinów; broniliśmy się szczęśliwie i kończyliśmy naszą drogę. To połączenie czasu w atakowaniu, było zapewne uporządkowane, i wierzyć można, iż się do tego Anglicy przyłożyli. Nasze położenie każe nam być co moment ostrożniemi. W każdej podróży trzeba mieć eskortę chcąc być bezpiecznym od wystrzałów Arabów Beduinów, którzy się podkradają, az pod nasze forpoczty. Zresztą zostaliśmy tu w pięknym klimacie. Oprócz wina, na którym namzbywa, mamy wszystkiego w nader wielkiej obfitości za tanią cenę. Stanowiska naszej armii ułatwiają nam komunikacyę ze wszystkiemi częściami Egiptu. Nasze fortyfikacye czynią nas Panami wszystkich drog do Syryi, z drugiey strony stępy służą nam za granicę; jeo: Desaix zajmuie wyższy Egipt, gdzie się ugania za Murad Beiem, który się tam schronił z resztą swoich Mammeluków, i w ostatniey bitwie piezmierną ponieść klęskę. Ibrahim Bey z swemi skaubami i kobietami schronił się do Gazy, gdzie już więcey o niczym nie myśli. Możemy już przeto być pewniemi, iż operacye wojenne są na ten moment skończone, chyba dopiero na wiosnę Turcy mogliby czynić iakie układy z flotą znajdującą się przed Damiętą i Alexandryą. Jenerał kommanderujący iest w

naywiększey o los swoy spokojności, a przykład jego wszystkim męztwa dodacie.

Z Londynu d. 25. Stycznia.

We środę na poselstwo krolewskie, względem przyłączenia Irlandyi, był zwyyczajowy adres podziękowania do wyższej izby bez żadnego przeciwnego głosu natychmiast uchwalony; lecz gdy w niższej izbie P. Dundas takowy adres wnosił, starał się P. Sheridan w pierwszym zaraz poręczeniu przydusić ten ważny środek, dowodząc w swej długiej mowie, że ani Angielski, ani Irlandzki parlament nie ma prawa do czynienia tęj wielkiej odmiany, że czy poźniej, czy prędzej wyniknie ztąd rozruch, rozdzielenie i nieszczęście dla obu państw, i że nakoniec życzy sobie w owym adresie mieć następujący uczyniony dodatek: "Jako z naywiększym żalem dowiadują się teraz od Krola Joć, że w roku 1-82 zalecone od J. K. Mci i od parlamentu obu państw pochwalone i postanowione ostateczne połączenie, nie odebrało pożądanego skutku; i gdy wierni J. K. Mci niższej izby mają przyczynę do wierzzenia, że ministrowie krolewscy będą proponować połączenie władzy prawodawczej obuch krainow, mają sobie więc za powinność, obawiając się następności, iakie ztąd w terażniejszych czasach wyniknąćby mogły, upraszać J. K. Mci, aby nie słuchał tych rady, którzy w terażniejszey kryzysie i okolicznościach państwa, będą chcieli takowy projekt do skutku przywiesić."

P Pitt: Dodatek, który moy przeciwnik proponuje, tyle znaczy, iak gdyby powiedziane było, że ani Irlandzki, ani Angielski parlament nie ma prawa decydować przyłączenia Irlandyi; zgola jest to

nauczka, która nie dawno w mowach i pismach do ludu wszędzie rozszerzona. Lecz jeżeli ona jest prawdziwa, to wszystkie zasile dotąd rezolucye parlamentu, a istotniey względem przyłączenia Szkocyi do Anglii są nie ważne, wszelako obydwu państw zakwitnęły przez to, i W. Brytania stała się celem zazdrości sąsiedzkich narodow, i iak się spostrzegam, stanie się ich opiekunką. Jeżeli więc ta nauczka, mówię, jest prawdziwa, to wszystko cośmy przez te lata zrobili, jest nie prawe, i my nie mamy prawa znayowania się tu na dzisiejszey wieczorney sefyt. Nie wiem do czego podobne utrzymywanie służyć może, ale zdaje się właśnie zmierzając do powszechnego wyroku ludu, czyli Jakobinismu, który iak rozumiem w całej Europie gdzie się poznano na jego skutkach, odrzucony został. Jeżeli zaprzeczymy prawo parlamentu, to się cała nasza powaga słońcy. Projekt jest wszelako wielkiej obszerności i wiele za sobą pociąga trudności: potrzeba będzie tysiączne przewyciężyć przesady, połączone zrozumnymi stronniczymi zamiarami, iako też wiele innych zawał, lecz opiera się na tym dobro i bezpieczeństwo W. Brytanii. — Od kilku lat nie słyszałem od mego przeciwnika i jego przeciwoł, iak same narzekania względem stanu Irlandyi. P. Fox nawet, który jest uczelnikiem przeciwny strooy parlamentu, utrzymywał, że całe system rządu w Irlandyi jest zgruntu nie nie wart, i że jeżeli chcemy okazać piękność Brytańskiej konstytuty, potrzeba wprzod odkryć szepetność iey siostry Irlandzkiej. Ztądże teraz pochodzi ta odmiana zdania, że dawny obraz Irlandyi za nie dokładny uznają i nie widzą tam za-

daych teraz błędów? Niechay przeciwko
 moy pogo zi sam tę sprzecznosc. Nie-
 masz teraz innego sposobu zapobiedz nie-
 szczęściom Irlandyi, iak rzyść, czc ją do
 W. Brytanii. Przez takowy jedynie zwią-
 zek może się duch publiczny w Irlandyi
 ożywić, a ten podniesie znowu, iak oby-
 czajnie iako też dzielność duszy ludu Irlandz-
 kiego. Życie aby Irlandya nie tylko w
 części, ale w yskich prerogatyw Anglii
 używała. Dwa parlamenta w i dnym
 państwie nie łatwo potrafi być do jedno-
 ści przywiodzione. Dotrzymania piekne-
 go wyroku, że każdy dobry Anglik i Ir-
 landczyk powinni razem stać lub paść,
 żyć lub umierać, nie można mieć nad
 nadziei, jeżeli parlamenta ni będą złą-
 czone. Coż stąd za osobliwszy wyniknąć
 skutek, że Irlandya w roku 1782 otrzyma-
 ła swoy własny parlament? Coż nas do-
 świadzenie uczy? Odp. że parlamenta o-
 buch państw, kiedy dobro kraju w niebe-
 spieczestwie było różne zdania i wyroki
 wydawały, iak naprzykład w mianowaniu
 regentow w czasie choroby króla. Kiedy
 naprzykład rzecz będzie o negocyacya po-
 koju, lub związkowego albo handlowego
 traktatu, nie wmięszaj się znowu roz-
 ność zdań dwoch kolegów w interesie
 dobra całego państwa? Gdyby głowy opo-
 zycyi posiadały poniekąd zaufanie lu-
 du, i na początku terażniejszey wojny
 potrafiłyby być przymusć wykonawczą
 władzę do swoich stronkow, b. t. by kto-
 ry minister w stanie uratować nasz kraj
 lub Irlandyą od upadku? Szczęściem ie-
 dnak dla nas i całego ucywilizowanego
 świata, że wspólny nieprzyjaciół wszyst-
 kich potęczył, bo inaczej wspomniane złe
 i truciźna jakobinizmu byłyby się między

nas wśliznęły i zgubę naszą przyspie-
 szły. Jeżeli zaś to, co dotąd śczerzyli o-
 bydwa parlamenta ustanie, czyż nam mo-
 że zażyć, iż one do jednego celu d. z. c.
 będą? Nie! — Ja utrzymuję, iż terażniev-
 szy stan towarzystwa w Irlandyi, iako i z
 iey parlamentowa reprezentacya są w si-
 mvm korzeniu s kodliwce. Uważam akt
 złączenia w zupełney jasności, i tak dale-
 ko jego ważność czuję, iż żadna ułność,
 żadna praca nie potrafi mię wstrzymać do
 skuteczenia dzieła, od którego wewnątrz
 trona spokojność Irlandyi, dobro pań-
 stwa W. Brytanii i szczęśliwość wielkiej
 części mieszkańców zawisła.

P. Sheridan cofnął nakoniec swoy do-
 datek i adres został jednomyślnością u-
 chwyalony. P. Dundas wyjął potym wiel-
 ki worek listow i innych dokumentow
 przypieczętowanych rządową pieczęcią, z
 których komisysa złożona z P. Pitta,
 Dundasa, lorda Hawksbury, Boote, Jork,
 Browne, Perceval, Ryder, Burdon, jener-
 ła Attorney i Solicitor, ma zdać i b. b.
 rapport. Papiery te zamykają w sobie ko-
 pie i wypisy z tajnych doniesień, które
 rząd względem niektórych osob i towa-
 rzystw odebrał, o porozumiewaniu się z
 nieprzyjaciółmi naszymi o oderwaniu Irlan-
 dyi od W. Brytanii. — Obydwie izby od-
 łożyły swoje sesyje, az do przyszłego
 czwartku, gdzie P. Pitt poda Plan do
 unii.

Waterford, Limerick i inne Irlandz-
 kie handlowe miasta są za złączeniem. —
 Aldermann Worthington, który dla korpu-
 su Jeomanry kazał zrobić sztandar
 z napisem: "dla Króla i Konstytucyi Ir-
 landzkiej,," odebrał w zamku Dublińskim
 nagane za to i korpus powrócił ten sztan-

dar nazad. — Irlandzkiemu parlamentowi oddano także królewskie poselstwo względem złączenia tego kraju z Anglią.

Prezydent i wiele kupców Dublina pedali mówcy niższej izby P. Foster adres podziękowania, za to, że się chce opierać złączeniu. Nim się parlament dnia 22 w Dublinie zgromadził, weszło tam jeszcze wiele woyska. Niektórzy z milicyi noszą tam teraz wstążki przeciw unii. Na dniu 22 zakazano wywieszać czarne chorągwie z napisem: "Żadney unii!", iak już wprzód ułożone było. Wogulności były wszystkie ostrożności środki przedsięwzięte, tak żeby wszelkim zapobiedz rozruchom. Buntownicy tego kraju nie pokazują się wreszcie w wielkich kupach uzbrojonymi, ale wszelako każą robić pi ki &.

W Irlandzkim parlamencie chce mówca P. Foster na czele przeciwników złączenia stanąć; lecz większość za złączeniem ma już przeszło 50 członków przechodzić. — Do Irlandyi ma jeszcze 8 regimentow pnyść z Anglii. — Miasto Cork było najpierwsze w Irlandyi, które się za złączeniem oświadczyło i królowi posłało adres. Inne miasta poydą zapewne za jego przykładem.

Prywatne listy, nadeszłe wczorayszą pocztą z Lisbony, przez którą także rząd depesze odebrał, donoszą, iż w całym królestwie Portugalskim wielkie uzbrojenia czynią. Po odejściu ostatniego oddziału woysk Angielskich z tamtąd na śródziemne morze, zapowiedziano, że na wiosnę nowe tam Angielskie woyska nadeyda. Jezuici nie chcieli tym woyskom odstąpić jednego z swych kościelów na koszary; musiano w Belen i Lisbonie niektóre bu-

dynki dla nich wyprowadzić. Rząd Portugalski zrobił ogulny plan uzbrojenia, i większa część woyska stanie obozem na granicach Katalonii, iak tylko posiłki z Anglii nadeyda.

Wiadomości z Brazylji donoszą wciąż o wielkiej insurrekcyi w St. Salvador i w prowincyi Fernambuc, która od niektórych mieszkańców cudzoziemców i wolnych Indyanow jest podniecana, lecz wiele ich już stracono.

Wielki oddział woyska Hiszpańskiego został z Sevilla do Fuentarabia i innych obronnych miejsc przy Pireneach postany. Francuzcy kontrarewolucyoniści zbrali się w znaczney liczbie w g. rach Cewen i w niższym Langwedoku. Podług wiadomości z Madrytu mają wiele Xty i officyerow szwanow przy sobie, i dobrze są w bróń opatrzeni. Miejsce to było schronieniem wielu buntowników w przeszłym wieku.

Jenerał Stuart jest na wyspie Minorca naprawianiem fortyfikacyy zatrudniony, i posłał do Anglii po wojenne sprzęty. — Sławna szynerka P. Damer obiecała radzie Londyńskiej wystawić na miejscu publicznym Guilhall z bronzu lub z marmuru bustum Nelsona. Prezydent miasta odda iey formalną wizytę z doniesieniem, że iey offiara przyjęta została.

Admirał Roger Curtis przybył z Gibraltaru do Portsmouth z konwojem kupieckich okrętow z śródziemnego morza. Lord Keith przybył do floty przed Kadyx na okręcie Fondoyant, i jeżeliby lord St. Vincent pojechał do Anglii, on nad flotą odbierze kommandę. Okręt Bellerophon, został do floty lorda Nelson odesłany. — Dopiero wczoray pojechał P. Grenville

stąd do Berlina. Zlecenia jego, mówią tutaj. — Fre-
 gata Prozerpina od 22 armat wiezie go na
 stały ład z Jarmut. — W połnocney Irlan-
 dyi mają być katolicy i dysenterowie
 przeciw złączeniu. — Wczoray obchodz-
 no tu urodziny P. Foxa, gdzie P. Tooke miał
 bardzo mocną mowę. P. Erskine, Sheri-
 dan &c. znajdowali się tam także.

Obie izby Amerykańskiego kongresu
 uchwałyły prezydentowi Adams za jego
 dzielne postępowanie, przy otwarciu swo-
 ich sefasy adres podziękowania. W nie-
 których okolicach Ameryki odzywa się
 duch partyi Francuzkiej. — Z St. Domingo
 przybył deputowany od jenerała Tous-
 saint Louverture z Amerykańskim konsu-
 lom Myer w kapie Francuzkim, do Fila-
 delfii, który miał propozycye od tego je-
 nerała przywieść, ściągające się do niepo-
 dległości tej kolonii.

P. Fawcet wykonał przysięgę na tay.
 nego konsyliarza. — W Hiszpańskich por-
 tach, przedaią ieszcze zawsze, podług tu-
 teyszych pism, wiele Angielskich towa-
 row. — Jenerał Washington znajdował się
 na sefasy kongresu, kiedy go Adams swoją
 mową otwierał. Wszystkie członki pow-
 stały, gdy Washington do sali wszedł; honor-
 iaki tylko prezydentowiczynią. — Do Cork
 przyprawdzono Francuzkiego korsarza
 le Grand Indien od 18 armat.

Z Rasztadt d. 24. Stycznia.

Zdaie się iż negocjacye opokoy z
 Rzeszą zostaną ieszcze na czas nieiaki za-
 wieszzone. Mamy powody do twierdzenia
 że interes twczący się marszu woyska Ros-
 syyskiego bezposrednie ułatwianym bę-
 dzie między dworem Wiedeńskim i rzą-
 dem Francuzkim; dwor Wiedeński zaraz

poodebraniu depeeszow obeymujących no-
 tę ministrow Francuzkich pod dniem 2. b.
 m. wyprawil kuryera do Petersburga. Od-
 powiedz iaką ten kuryer przywiezie wiele
 wpływać będzie podług wszelkiego po-
 dobienstwa do dalszych układow.

Z Rasztadt d. 26. Stycznia.

Deputacya Rzeszy zgrupadziła się
 dzisiay, i na posiedzeniu swoim postanowi-
 ła konkluzum następujące:

Minister pełnomocny J. C. Mci jest
 iuz uwiadomiony o poprzedniczym wyroku
 iak 3 kollegia Rzeszy postanowiły dnia 10
 b. m. względem przypadkowego marszu
 woyska Rosyyskiego przez kraie Rzeszy
 Niemieckiej, tudzież oodpowiedzi iaką
 pod tymże samym dniem dały deputacyi
 Rzeszy. Deputacya Rzeszy rowniez uwia-
 domioną została otreści wyroku Cesarza
 Jmć który minister pełnomocny J. C. Mci
 pod dniem 21. b. m. odebrał. Deputacya
 Rzeszy sądzi iż przynależy w ninieyszym
 położeniu rzeczy uwiadomic o tym mini-
 atrow pełnomocnych rzepltey Francuzkiej
 i stosownie do tego mniema, iż potrzeba
 przestać im notę w następującej osno-
 wie:

” Minister pełnomocny J. C. Mci ode-
 brał odpowiedz Cesarza Jmć na rapport
 który mu był na żądanie deputacyi prze-
 stał, względem przypadkowego marszu
 woyska Rosyyskiego przez kraie Rzeszy
 Niemieckiej. Odpowiedz ta mieści w sobie:
 gdy przedmiot mający związek z notą
 Francuzką nie należy do deputacyi, i gdy
 wydanie wyroku w tej okoliczności od-
 dane przez nią zostało zgrupadzoney Rze-
 szy pod przewodnictwem Naywyższego
 icy naczelnika, a zatym deputacya Rze-
 szy dalszych wypadkow oczekiwać po-

winna. Powszechny sejm Rzeszy postanowił z swej strony żądać instrukcyi względem tego przedmiotu od dworów i stanów, oświadczył oraz deputacyi, że aż do tego czasu żadney nieodebrał wiadomości ani rekwizycyi względem przechodu wojska Rofsyyskiego.

“Deputacya Rzeszy przekonana jest, że minister pełnomocny J. C. Mei złączy się z nią dla udzielenia tej wiadomości ministrom pełnomocnym rzpltey Francuzkicy.

W Rasztadt d. 26 Stycznia. „
Z Lucerny d. 20. Stycznia.

Rapport ministra skarbu Finsler podaie dochody rzpltey Helweckicy iedney i nierozdzielney, do 14,450,600 liw. a wydatki do 13,825,600 liw. z których 6,405,600 wychodzi na zapłacenie urzędnikow cywilnych, nie licząc w to duchowieństwa, szkół, wojska &c.

Z Munnich d. 22. Stycznia.

Arcy Xiąże Karol wczoray przybył z głowney swoiey kwatery z Friedberga do naszego miasta: stanął w pałacu elektora, gdzie już były przygotowane dla niego pokoje. Wnoszą, iż tu dni kilka zabawi.

Z Lucerny d. 21. Stycznia.

Liczba woysk Francuzkich w Szwaycaryi znacznie się powiększa, szczegulniey zaś w dawnym kantonie Uri, około krałow Gryzonow i granicy Włoskicy. Obywatel Jenner który był już w charakterze posła naszej rzpltey w Paryżu, powrócił z tamtąd nazad. Smutne skutki pochodzące z ustawy znoszącey prawa lenne, zatrudniają już, naszych prawodawcow. Na posiedzeniu dnia 16 Zimmermann żądał ustawy na strożę tych, którzy przez sku-

tek tego zniesienia bankructwu podpadli. Żądanie iego odesłano do kommissyi, która nazajutrz proponowała przyjęcie wniosku Zimmermana. Huber mniemał, że chcąc być sprawiedliwym, i potrzebaby rozciągnąć tę ustawę do wszystkich tych, którzy iaszkolwiek utracili własność przez wypadek rewolucyi. Rada przyjęła zasadę, a okoliczność tę na nowo do kommissyi odesłała. Mowią tu o uzbrojeniu na twierdzę małej Bazylei; projekt ten niektórych mieszkańcow Bazylei boiaźnią napawa.

Z Bruxelli d. 21. Stycznia.

Jedna część naszej załogi pozawczoray poszła do Mons, i zastępować będzie miejsce woysk tam będących. Dnia 19 b. m. aresztowano tu iednego młodego człowieka mającego żonę, na którego pada podezrenie, że jest agentem insurgentow. Nocy następującey znowu aresztowano znaczną liczbę osób, papiery ich pieczętowano, a osoby pod dobrą strażą do Paryża odesłane zostały. Policya wyszukuje ieszcze wiele osób różnych stanow. Pozawczoray przywieziono tu dzwony z miasta Halle i przy drzewie wolności potłuczono. Wszystek metal z dzwonow w 9 przyłączonych departamentach do Lyonu odesłany zostanie. O dalszych działaniach przeciw insurgentow żadney nie mamy wiadomości.

Z Berlina d. 26. Stycznia.

Jenerał Angielski Köhler, który niedawno iadąc do Konstantynopola przejeżdżał tędy, ma mieć zlecenie wraz z 20 innymi officyerami Angielskimi urządzić i wyćwiczyć woyska Tureckie na taki sposób, aby pomyślnie użyte być mogły przeciw armii Francuzkicy w Egipcie.

GAZETY KRAKOWSKIEY

 W ŚRODĘ DNIA 13 LUTEGO 1799.

Z Stuttgard d. 24. Stycznia.

Xzję Jmć przez swoją pod dniem 14 odezwę ogłasza zupełną amnestyą dla tych zbiegłych od woyska jego, którzy stawiają się u swoich korpusow w przeciągu czasu 3 miesięcy.

Oto jest liczba i rozstawienie woyska Cesarzskiego znajdujacego się na końcu grudnia w części Włoch, świezo pod panowanie Austryi podpadłych:

W Padwie regiment piechoty Warrenslebena i dragonow Lobkowitza. W dystrykcie Wrony, regimenta piechoty Jordisa i Jellachicha, i wyższy sztab strzelcow. W dystrykcie Wincencyi, regiment piechoty Samuela Gulai i 5ty regiment husarow nowo zwerbowanych. W Rowigo, husary Wurmsera i dwa bataliony piechoty lekkiej Ende i Buch. W dystrykcie S. Marcina, Siódmy batalion Werandyński. W dystryktach Frat i Busolengo, dwa regimenta woysk granicznych. W dystrykcie Alisa, jeden batalion tychże woysk.

W Balsano, regiment piechoty Mitrowskiego. W Montagnana, regiment Lattermana. W Treviso, regiment piechoty Wilhelma Schröder i dragonii Karaiczai. W Udine i okolicach, regimenta piechoty Thurna i Klebera. W Portonone, dragonay Levenohr. W twierdzy Palina, regiment piechoty Reiskiego. W dystrykcie Wenecyi, regimenta piechoty Kheula, Sturarta, i Furstenberga. W ogule 14 regimentow piechoty, 3 dragonow, 2 husarow, 5 batalionow woysk granicznych, 2 bataliony lekkiej piechoty i korpus strzelcow nie licząc w to oddziałow indziejow i artylleryi, pionierow, saperow, pontnierow &c.

Z Luki d 9. Stycznia.

Na dniu 4 b. m. żołnierze naszej załogi, tudzież właściciele, którzy od kilku dni wraz z żołnierzami odbywali straż, rozbrojeni zostali. Dnia 5 wzięto w rekwizycyą 20 to, sebio, konie, i kilka karet szlacheckich. Też cz dnia wy, usz-

zono na wolność wszystkich uwięzionych z powodu opinii, a między innymi damę Mallegny Pozzi, którą lat dwa więziono. Dama ta w karecie z zaprzęgiem 4 koni, przez officyerow Francuzkich po mieście obwożoną była, potem w pośrodk oklaskow ludu wraz z mężem i synem udała się do jenerała Miollis dla złożenia mu podziękowania. Dnia 6 Szwaycarowie zastąpili miejsce Francuzow w straży pałacu, lecz z niejakimi ostrożnościami. Tegoż dnia woyska Francuzkie obiegły w posiadzicielstwo twierdzę Veraggio i komendant Francuzki postanowiony tam został. Francuzi zabrali tu 12 tysięcy karabinow i pewną liczbę armat, które użyte być mają do uzbrojenia battery Golfu Spezzia.

Z Florencyi d. 15. Stycznia.

Pomimo sąsiedztwa Francuzow największa w wielkim Xięstwie Toskańskim panuje spokojność, a mieszkańcy ciągle dają dowody swojego do Xcia Jmć przywiązania.

Stosownie do ostateich układow ma być zapłacona Francyi summa 500,000 liw. prócz 80 tysięcy talarow które jenerałowi Serrurier zapłacone zostały w czasie jego cofnienia się z Pistoia; srebro i inne kosztowne rzeczy złożone w skarbie użyte będą w wielkiej części na zapłacenie tej summy. Dnia 10 pokazało się przed Liwornem kilka wojennych okrętow Angielskich, dnia 12 weszły do portu dwa statki powracające z Neapolu, jeden Angielski, drugi Liguryjski.

Z Petersburga d. 15. Stycznia.

Jenerał Leitnant Xżę Wolkońskiej IV został rządzą woyskowym w Archangel, a pułkownik Kiraiew w randze jenerała majora kommandantem tam, tudzież jenerał major Abraszow jenerałem leitnanta króla Francuzkiego officyer morski kapitanem leitnaniem na flocie mianowany. Jenerał Xżę Dołgorytkow został członkiem rady, a jenerał leitnant Uszakow tajnym konsyliarzem i senatorem w 6 wydziale, Xżę Chowerski wice rządzą Włodzimirskim, a konsyliarz stanu Glinka cywilnym rządzą Petersburga mianowany. Jenerał leitnant Xżę Łobanow Rostowski został na swoją proźbę od służby oddalony.

Z Sztokolmu d. 22. Stycznia.

W Carlskrona rozpoczną się znowu w krotce roboty o koło flotty. Cena żelaza podwyższa się unas co raz bardziej. — Słychać iż wydział skarbowy będzie znowu przywrocony i dawnemu ministrowi skarbowemu powierzony. — Jenerał leitnant hrabia Hamilton przybył tu z Westgothland.

Od granic Turckich d. 26. Stycznia.

Z Konstantynopola donoszą iż Porta wydała rozkazy do kommandantow Dardanellow, aby tam przyjęto z wszelkimi honorami kapitana Angielskiego Sidneja Smith, na którego przybycie oczekują w Konstantynopolu. Brat jego poseł wysłał na przeciw niemu do Dardanellow pierwszego drogomaną swojego P. Pisari.

DONIESENIA.

Podług od C. K. dobr kameralnych administracyi w wschodniej Galicyi na desztęgo dekretu pod dniem 24 grudnia 1798 Dro. 3448 fundusz Religii będzie Prebenda w mieście Nowymtargu w Nowosindeckim cyrkule do funduszu Religii braterstwa Różańcowego należąca dnia 20tego lutego 1799 w kancelaryi C. K. krayzamtu Nowosandeckiego z rana o godzinie 10 przez publiczną aukcyą największą podającemu przedo-

20. Fiskalna czyli najpierwej wywołać się mająca cena jest 751 zł. ryń. 29 1/4 kr. za-
tym ma każdy kupienia chęć mający gotowym wadło po 75 zł. ryń. 7 kr. opatrzoną mo-
dydą.

Intrata.

Od 47 morgow 368 □ sążni oralnych gruntow tak i pastwisk które 71 korcy 17 1/2 gar:
uczynią rozdziałaią się wroźne klasy iako to 9 korcy 2 1/2 garcy po 1 zł. ryń. u-
czyni

28	gar:	1 6/8	45	21	2 1/2
22		6 3/4	30	11	5 1/2
12		7 1/2	15	3	3 1/2

summa intraty 44 Z. R. 15 1/2 kr.
Wydatki.

Podatek Dominikałney kontrybucyi rocznie . . . 5 Z. R. 17 1/2 kr.

Missalia mieyska Proboszczowi iako to:

27	garcy żyta	po 3 zł. ryń.	2	3 1/2
27	owsa	1 12 korcy	1	8 1/2

summa wydatkow 8 Z. R. 57 1/2 kr.

Odrzuciwszy te wydatki od wyżej wyrażony intraty
zostaje czystego dochodu . . . 35 Z. R. 18 1/2 kr.

Ktore po pięć od sta rachuiąc czynią kapitał. . . 706 Z. R. 2 1/2 kr.

Do tego wartość budynkow. . . 45 Z. R. 27 . kr.

Summa całego kapitału 751 Z. R. 29 1/4 kr.

Opisanie i otaxowanis tey realności razem z wyraźnym wyprowadzeniem docho-
dow każdy chęć kupienia mający w Kancellaryi C. K. Nowotarckiey kameralney eko-
nomiczney prefektury każdego dnia przyrzyc może, ktore też akta w dzień licytacyi
zgrupadzonym chęć kupienia mającym do przyzrzenia podane będą.

Od Ces. K. Nowotarckiey Kameralney Ekonomiczney Prefektury
w Wschodniey Galicyi. D. 16 Stycznia 1799.
Leopol Franz, Substit. Præfectur.

C. K. Sady szlasheckle Krakowskie Galicyi Zachodniey oznaymia Panu Fabianowi Szaniaw-
skiemu: że matka tego Ludowika z Zakuskich Szaniawska d. 21 sierpnia 1797 roku z tego świata ze-
szła, ktorey pozostały majątek, potrąciwszy długi, summe 92,553 Zł. Ryń. 51 kr. wynosi.

Ponieważ zaś Pan Fabian Szaniawski dotąd deklaracyi względem obicia lub zrzeczenia się
tego dziedzictwa nie podał; przeto tym Edyktem odbiera zlecenie, ażeby takową deklaracyą wprze-
siągu miesiąca, pod rygorem §. 612 Prawa Cywil. Części II. podał. Wiadomo mu się oraz czyni, że
Pan adwokat Bronicki do aktu tego za kuratora jest mu wyznaczony. W Krakowie d. 12 Stycz. 1799.

Josef de Nikorowicz.
Josef de Cronenfels.
W. Roskoshny.

Z Rady C. K. Sądow szlach; Galicyi zachodniej. W Krakowie
d. 7 Stycznia 1799.

Elsner.

Kommissya C. Kr. pełnomocna zadworna ogłasza niniejszym, że dobra Krolew. miasta Ol-
kusza w bywszym Woiewodztwie Krakowskim na dobrych, urodzajnych gruntach w odległości kilku
mil tylko od Krakowa położone, mianowicie: Zurada, Starczynow, Witeradow, Zalipie, czyli Pe-
dlesie, i Parcze dolne, ktore podług niedawno wyciągniętego inwentarza 4020 zł. ryń. rocznie przy-
noszą, 21 marca przyszłego roku na trzy lata, to jest: od 24 czerwca 1799 do 23 czerwca 1802 pod
awyezynemii warunkami, i z tym ostrzeżeniem, iż do końca maja przyszłego roku przynajmniej
całoroczna summa arendowna w gotowiznie złożona zostać powinna, przez licytacyą w dzierżawę
puszczone będą.

Lustracye, czyli oszacowanie tych dobr można w urzędowej Kancellaryi Ces. Kr. administra-
cyi dobr rządowych przyrzec.

Zas licytacya sama 21 marca przyszłego roku w urzędowej kancellaryi C. K. dyrekeyi po-
wiatowej Olkuszowskiej o zwykłej godzinie odprawiać się, a summa 4020 zł. ryń. za cenę fiskal-
ną na pierwsze wywołanie przyięta będzie.

Gdy oraz pewna liczba czerwonych buków z Miejskich Olkuszowskich lasów, w pomniejszych nawet działach przez licytację przedawana będzie, więc chcący dzierżawy lub drzewa nabyć na zapowiedzianej licytacji stanąć nie zaniedbają. W Krakowie d. 14go Grudnia 1798.

Z Cesar. Król. pełnomocney Komisji zadworney Galicyi zachodniej.

Antoni Lujan.

Licytacja Dobr.

Z wyroku komisji bankowej, przez Najjaśniejsze Dwory, dwa Cesarские i Krolewskie Pruski wyznaczonej, w Warszawie agitującej się; za zniesieniem się z przeciwną Regencyą tutejszą wydałogo. — Administracya masy krydalney, zmarłego Karola Schultza, bywszego bankiera Warszawskiego, uwiadonia przeciwną Publiczność, iż dobra miejskie, tegoż niegdyś Ur. Karola Schultza dziedziczne, w Warszawie sytuowane iako to: — Sub Nro: podług taryfyy 570, 599, 600, 643.

Dobra miejskie, Tłomackie zwane, które całkiem lub na części podzielone, wraz z gruntem dziedzicznym, sprzedane zostaną, mające obszerny brukowany dziedziniec w kwadrat, na około piękną architekturą, różn. ch kamienie zamurowane, i dworkami zabudowane, naprzestrzał wyjazd od Leszna i Bielańskiej ulic, oraz z boku od Ulicy długiej, wprost Ceighauzu mające. Y N. 601. Zabudowania Pruskie zwane z gruntem dziedzicznym.

Niemniej grunta czynszowe, do dziedzictwa polselsy Tłomackie zwanych należne, na których następnie wyrażeni emphiteuci, mają swoje własne polselsye, grunt zaś dziedziczny, z którego czynszują, sprzedanym zostanie, które to polselsye, numerami następujemi wyszczególniają się: — 1. 598. Polselsya JP. Milowy po Wagnerze. 2. 597. teyże po Łukaszewskich. 3. 572. Lemańskiej wdowy po Nowińskich. 4. 571. Sobolewskich. 5. 569. Sołubińskich. 6. 567. Beslera. 7. 568. Klofsa. 8. 566. Bręynieba. 9. 565. Kryglowy wdowy. 10. 564. Ulmitzowey wdowy. 11. 644. Waynowfowey wdowy. 12. 740. Klofsa po Siedleckich. 13. 741. Szultza rymarza. 14. 742. Weżyka.

Także Nro: 237. Dworki Dąglowskie zwane, na rogu ulic Leszna i Rymarska zwanych, drewniane i w części z Pruskiego muru składające się.

Jako też Nro: 1073. 1074. Dworek murowany z zabudowaniami obszernymi i ogródek, na ulicy krolewska czyli końskim Targu, przy pałacu dawniej Saski zwanym, na gruncie czynszowym Grzybowski zwanym sytuowany.

Na ostatek Nro: 2921. 2950. Magazyn z placem obszernym, wychodzącym z Ulicy Solec, do ulicy Czerniakowskiej, na którym znajdują się różne składy drzewa, i innych produktow, w którym są różne zabudowania mieszkalne, śpichrz, oraz kamieniczka i wozownie murowane: — Tudzież dworek, także na ulicy Solcu, naprzeciw tegoż magazynu od wisły, murowany, z ładem, grunt zaś na którym magazyn i dworek murowany są zabudowane, jest czynszowy, należy do miasta starey Warszawy.

Powyzsze zamurowania, zabudowania i grunta dziedziczne, przez deputowanego z przeciwnej Regencyi tutejszey wyznaczonego, sposobem licytacji publiczney zagotowe pieniądze przez kupującego, wyliczyć w grubey muncie należne, w trzech terminach, w miejscu murów, domow i placow do licytacji przeznaczonych sprzedane zostaną.

Pierwszego tedy terminu odprawiać się będzie licytacja, w dniu 1szym Marca, drugiego w dniu 1szym maja, a trzeciego i ostatniego w dniu 1szym Lipca, roku następującego 1799. Naywięcey prętdo działcy, po doniesieniu do komisji, i przez nią kupna zatwierdzeniu, tranzakcy nabywczey, z nakazu teyże komisji, przez administracya zeznać się wedle prawa powinne, otrzyma.

Donosi przy tym Administracya, iż w krótkie wyydzie stosowne do niniejszego, lecz oddzielne obwieszczenie, względem dobr ziemskich dziedzicznych, to jest Młocin i Łomienek z przyległościami, tudzież Woli i Czystego, przy Warszawie, niemniej gruntow Emphiteutyicznych na Grochowie przy Pradze, sytuowanych: dotąd do Masy Schultzowskiej należnych, których sprzedaż przez licytację publiczną, jest już udeterminowana. Dan w Warszawie dnia 24 Mca Listopada 1798 Ru.

Poapisano Karol Szulborski Prokurator Masy Schultzowskiej.
Andrzej Pacygiewicz Administrator Masy Schultzowskiej.
Jan Müller A. M. S.
Jan Troczyński Adminis. Masy Schultzowskiej mpr.

Jmé X. Romuald Michalski Franciszkan, iadac do Krakowa zginęła mu w drodze Spota z brewiarzem, dyurnalikiem, pugilaresem i innymi drobiazgami. Ktoby ją znalazł uprasza aby oddał do Jmé X. Gwardyana XX. Franciszkanow w Krakowie, a tam odbierze przyzwoitą nagrodę.